

ת"פ 11906/02 - מדינת ישראל נגד פואז וחידי, אמיר וחידי - קבוע לקבלת تسجيل ליום 1.9.14, טלעת וחידי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 13-02-11906 מדינת ישראל נ' וחידי(עצייר) ואח'

בפני כב' השופטת נאהה בכור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. פואז וחידי

2. אמיר וחידי - קבוע לקבלת تسجيل ליום 1.9.14.

3. טלעת וחידי

נכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טלי קרת

הנאשם 1 הובא, הנאשם 3 בעצמו וע"י ב"כ המתמחה מר אמין שקיים

גזר דין (בעניינם של נאים 1 ו-3)

.1. הנאים 1 ו-3 (להלן: "הנאים") הורשו על פי הודהתם ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשנית - **נאשם 1** - בעבירות איומם לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "החוק"); תקיפה סתם בצוותא לפי סעיף 379 לחוק; ותקיפה הגורמת חבלה ממשית בצוותא לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(א) לחוק.

נאשם 3 - בעבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק ובתקיפה הגורמת חבלה ממשית בצוותא לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(א) לחוק.

נאשם 1 אף ביקש לצרף כתב אישום בת"פ 17859-11-13 (שלום כ"ס) בו הורשע גם בעבירת הפרה הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק (**ריבוי עבירות**); הכחלה בעדות לפי סעיף 246(א) לחוק; התרדת עד לפי סעיף 249 לחוק; ואiomים לפי סעיף 192 לחוק.

עובדות כתבי האישום פורטו בהם בהרחבה (במ/1, במ/2).

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

.2. הצדדים הגיעו טיעון לפיו הנאים יודו בכתב האישום המתוקן בשנית וירושעו בגיןו, כמו כן נאשם **1** צירף את ת"פ 13-11-17859 (שלום כ"ס) והורשע בגיןו.

לענין עונשו של **נאשם 1**- הוסכם כי ישת עליו עונש מאסר מוסכם, נוסף על משך מעצרו בן 60 ימים, החל מיום 25.2.14, בשל חלקו בתיק המצורף (עונש של 6 חודשים ושבועיים בגיןו ימי מעצרו), לצד מע"ת.

לענין עונשו של **נאשם 3**- עתרה המאשימה למאסר ממש מעצרו, והסכמה לשחרורם על אתר (מאסר בן 11 חודשים ו-20 ימים אותם ריצה במלואם), לצד מע"ת.

בנוגע לרכיב הפיצוי הכספי- יטענו הצדדים באופן חופשי.

.3. בטיעונה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי **לאשם 1** שבע הרשעות קודמות, והאחרונה בהן- משנת 2004, ובין היתר 3 הרשעות קודמות בגין אלימות של תקיפת שוטר.

לחובתו של **נאשם 3**- 19 הרשעות קודמות, כשהאחרונה בשנת 2001 בעילה במרמה ובכוח בגין הושתו עליו 7 שנות מאסר, וכן 5 הרשעות בגין עבירות אלימות.

בבסיס ההסדר עומדים קשיים ראויים שעלו במהלך התיק, ועל כן הסקלה ברכיב המאסר לנאים.

עם זאת, מדובר בעבירות חמורות שגרמו פגיעות למיטלוניים- מורד חיל פונה לב"ח עם חתך בקרקפת, ונורתה צלקת גדולה על ראשו וכן חתך עמוק בכתף שמאל וחתך שטхи בבית החזה. لمוחמד קאב נשברו אצבעות ידו השמאלית והוא סבל מחבלות של ממש בצווארו, בטנו וראשו.

בנסיבות אלה קיים צורך בהטלת מע"ת מרתיע ופיצוי משמעו למיטלוניים, בעיקר כשבו לגור ביחיד באותו כפר.

נאשם 1 פעל לאורך כל הדרכ בבריותו והסלים מעשי, כאשר בתחילת רק איים, לאחר מכן עירב את נאשם 2 (בנו), וגם אחרים תקף את מورد ללא התגרות מוקדמת, באופן שתוכנן מראש קרשים, מוטות, ומעורבים נוספים.

יומיים לאחר תקיפה זו נסע נאשם 1 ביחד עם נאשם 3 ומתנצל במכות על קרוב משפחתו של מورد, מוחמד קאב, תקף אותו, מנסה לפגוע בצווארו ובראשו, ורק בשל התגוננותו של קאב- נפגע רק באצבעות ידו. העובדה כי אלו נשברו- ממחישות את עצמת הפגיעה.

נאשם 3 תקף אף הוא באירוע זה את קאב באמצעות אקדח, מצמידו לבטונו ומכה עמו בראשו. נאים 1 ו-3 מבחנים בנסיבות שמגיעה למקום- וنمלאים.

נאשם 3 נעצר עד תום ההליכים בעוד נאשם 1 שוחרר בתנאים מגבלים.

נאשם 1 מעיד במעשהיו כי הוגש כתב האישום נגדו, מעצרו, וניהול ההליך המשפטי אינם מرتיעים אותו, והוא ממשיר בביצוע פעולות אלימות ובהחפת הסובבים אותו כאשר בשתי הזדמנויות הפר את תנאי מעצר הבית בו היה נתון, אף ניגש בחצות הלילה לאביו של מorder טרם עדותו בבימ"ש ואיים עליו לבט' יגוע לעדות בבימ"ש למחמת היום.

הנאשמים פעלו בבריאות ובאלימות חמורה, הטילו אימה על הסביבה במקום מגוריهم, עליהם לחת את הדיון, בכפוף למוגבלות הראייתו.

עברם הפלילי המכבד מעיד כי הם אינם נרתעים מביצוע עבירות, ומכאן החשיבות במע"ת מרתיע וממושך, כמו גם פיצוי כספי ניכר.

לאור האמור, התבקש בית המשפט לכבד את הסדר הטיעון בהיותו מאוזן.

ב"כ הנאשמים ציין בטיעונו כי בתיק קשיים ראייתיים ממשמעותיים.

המחלוקה בין הצדדים היא בעיקר בנושא הפיזי.

הנאשמים אינם מתנגדים להטלת מע"ת, ובכך הם מראים באופן אמיתי כי הם מקבלים אחריות לעמישיהם ואינם מתחווים לחזור על מעישיהם בעתיד, בעוד שפיזי אינו כל' שיכל להעיד על קבלת אחריות אלא סכום המוטל מטעם בימ"ש- ועל הנאשם לצית ולשלם.

הפיזי הוא כל' שאומץ מהמשפט האזרחי.

במקורה זה מבוקש להטיל פיזי ללא תסקיר נפגע עבירה, ללא הסבר מדוע לא הוגש, וכן לא נשמעה עדותם של המתלוננים לעניין הפיזי.

בנסיבות אלה תשלום פיזי רק יהיה את הרוחות ויגביר את המתייחסות בין הצדדים, וכן יכולם המתלוננים לטעות את הנאשמים בתביעה אזרחים.

כתב האישום תוקנו לקולא בעניינים, וזה רלוונטי לשאלת הפיזי.

עוד עולה מכתב האישום שתוקן, כי לפי סעיפים 10 ו-13 בו- מי שגרם למorder את החבלות הם אנשים נוספים שזהותם לא ידועה למאשימה, שף לא הובאו לדין במהלך ניהול הנסיבות.

בנסיבות אלה, למתלוננים חלק לא מבוטל באירועים.

נוכח תיקון כתב האישום, ספק אם נאשם 3 היה עצור למעלה מ-11 חודשים לו היה מוגש מלכתחילה, במתכונות זו.

הנאשמים הודיעו במסגרת הסדר, ובכך לקחו אחריות על מעישיהם.

עמוד 3

נאשם 1 פוטר ממקום עבודתו כמאבטח עקב כתוב האישום, ואיבד את פרנסתו (**במ/3**).

לאור האמור, מתבקש **בימ"ש** לכבד את הסדר הטיעון בעניינם של הנאים, ולהימנע מהטלת פיצוי.

נאשם 3 הוסיף כי הוא מצטרע, וכי גם הוא פוטר מעבודתו והטלת פיצוי עלולה לעורר למתלווננים את ה"TİABON" לעוד.

4. הכרעה

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים בעניינם של הנאים, כמו גם לטיעוני הצדדים, החלמתי לכבד את הסדר הטיעון, בהיותו מאוזן וראוי, ותואם את דרישות החוק כנגורות מעקרון ההלימה.

ייאמר, כי מעשייהם של הנאים חמורים וקשים, המגלים התנהלות ברינויית ואלימה **בצורתה כלפי** המתלווננים.

עבירות אלימות הינה בבחינת "רעה חוללה" במחוזותינו, שאחריתן מי ישורנה, ולא אחת קבעו והבהירו בת' המשפט את הצורך בהוקעתם מן החברה, ומיגורן על אתר.

על תרומתו של **בימ"ש** במלחמה באלימות הגוברת בחברה עדכ' הש' חסין בע"פ 8314/03 **רג'אח שיחד** ב**עווד נגד מדינת ישראל** (טרם פורסם, מיום 7.6.05) כלהלן-

"**בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצעואה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל** באלימות הגוברת והולכת ברוחבות ובבentityים, ותרומה זו נמצא את ביטויו בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזר על מעשי אלימות שפשו במקומות כמגיפה. עליינו למוד את הרחמים שבלבינו במידה הרואיה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט וילך מקצת הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירה של אלימות ישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליה מאחוריו סורג וברית. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארן **תקופת המאסר**".

וכך נקבע גם בע"פ 3573/08 **עוודרה נגד מדינת ישראל** (טרם פורסם, 13.4.10)-

"**יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתר איש לפגוע בזכות זו.** יש להילחם באלימות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתייה וגוגוניה... נגע האלימות הינו רעה חוללה שיש לבורה מן היסוד, ומן הראי שידעו כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטנו

**בתי המשפט להשיט עליהם עונשי מאסר ממשמעותיים ומרתיעים מארגוני סורג
ובריה...".**

(ראו גם: ע"פ 8855/12 עוזאת אלזידאה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, מיום 13.12.24)).

בהתאם **لسעיף 40ג(א) לחוק**, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

העריכים החברתיים בהם פגעו הנאשמים במעשהיהם עניינם בשמירה על שלמות גופו, חייו ובריאותו של הפרט, הגנה על תחושת ביטחונו האישי ושלוות נפשו, כמו גם הגנה על שלום הציבור כולם.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר במקרים חוזרים ונשנים, תוך שימוש בנשק קר וחם, ולצורך פתרון סכוסכים בין איש לרעהו.

לਮותר לציין כי התנהלות זו אף יכולה להוביל לקיפוח ח"י אדם, ל"ליקחת החוק לידיים" ולהטלת מORA על כלל הציבור.

בעבירות אלימות, ובכלל זה **תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממשית**, קיימן מנגד עונשים בחבב, בכפוף לנסיבותיו של כל מקרה, ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

במקרה זה, התו הצדדים במסגרת ההסדר "המוגמר" עונש מוסכם בעניינם של הנאשמים.

בקליפת אגוז יאמר כי העונשים בגין **תקיפה סתם** נעים העונשים בין של"צ למאסר בגין מספר חודשים בודדים (ראו החלטתי בת"פ 120-08-9911 מ"י נגד לון), בעוד שבגין **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** נעים העונשים בין עבודות שירות למאסר בפועל.

בנוסף, בגין מכלול העבירות בהן הורשע **נאשם 1** בתיק המצורף, בד בבד עם העבירות האמורות בהן הורשע בתיק העיקרי, אין מנוס מטלה עונש מאסר בפועל, מארגוני סורג ובריה.

גם בכל הנוגע לעבירות הנשק, בה הורשע **נאשם 3**, התריעו בתי המשפט לא אחת מפני הסכנה הגדולה הטמונה בהן, לפרט ולציבור, והצורך להטיל עונשים מרתיעים של הרחקת הנאשם מהחברה.

כך מובה בעניין זה בע"פ 5604/11 nidal naser נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, מיום 11.10.2015)-

**"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה יתרה הנודעת לעבירות נשק בכלל,
ולעבירת החזקת נשק בפרט, המקימה סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרת**

פוטנציאלי להסכמה עברינית, ולפיכך מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתייע באמצעות הרקמת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסוימת (ראו למשל: רע"פ 5921/08 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנובו], 6.5.2009); רע"פ 6583/06 אדהאם נ' מדינת ישראל ([פורסם בנובו], 5.12.2006); רע"פ 6294/10 אלקיים נ' מדינת ישראל ([פורסם בנובו], 13.2.11)).

מתחם העונש הולם בעבירות החזקת נשק בלבד נע בין עבודות שירות לשנת מאסר, ועל כן אין מנוס מטלת עונש מאסר בגין סורג ובריח אף בעניינו של **נאשם 3**, שהורשע בעבירה זו לצד עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממשית בצוותא.

ה גם שהעונש המוסכם שהותווה בהסדר הטיעון מקל עם הנאים בנסיבות אלה, הרי הוא מצוי בתחום העונש הולם.

יש להציג ולצין כי עיקר ההקללה בעונשם של הנאים נועצה בקשיים הראיתיים, כמו גם מחדי החקירה המשמעותיים העולים מהתיק.

בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות בהתאם **לסעיף 40ט(א) לחוק** מעלה כי **נאשם 1** איים על פתחי, אביו של מورد, כי "הבן שלך דבר אליו בצורה לא יפה, אם לא תרש אותו אני ארסך אותו". בסמוך לאחר מכן עדכן את בנו, נאשם 2, כאמור, וכתוצאה לכך חיפש נאשם 2 את מورد, והחל להכוותו, תוך שנאשם 1 מצטרף אליו וביחד חבטו השניים במورد בקשיים ומוטות, ביחד עם אנשים נוספים, עד שנוכחים במקום הרחיקו ביניהם לבן מورد.

כתוצאה מעשי האמורים, נחבל מورد בראשו, ונותרה לו צלקת, וכן נחתך בכתפו ובבטנו (**סעיף 40ט(א)(4) לחוק**).

כינויים לאחר האירוע הראשון, שמעו הנאים יריות בכפר ונסעו עם רכבייהם למקום. שם- התנפלו הנאים על מוחמד קאב, בן דודו של מورد, ביחד עם אחרים, והיכחו.

בנסיבות אלה, הכה אותו **נאשם 1** באמצעות קרש בצווארו ובירדו וגרם לו לשבר באצבעו (**סעיף 40ט(א)(10) לחוק**).

כמו כן **נאשם 3** הוציא אקדח, הצמידו לבטנו של קאב, והיכחו בראשו באמצעות קת האקדח.

כתוצאה מעשייהם של הנאים, נשברה ידו השמאלית של קאב, וכן נגרמו לו חבלות בצווארו, בטנו וראשו. יעור כי אך כפצע בין החבלות האמורויות לבין קיופתם של חי אדם, אך בנס לא הסתיים מי מהמקרים האמורים

באופן טרגי (**סעיף 40ט(א)(3) לחוק**).

בנוספ- **באוקטובר 2013**, כ-10 חודשים לאחר האירועים האמורים, וכתשעה חודשים לאחר שחרורו למעצר בית ואיסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה, הגיע **נאשם 1** ליישוב זמר בשתי הזרמנויות שונות.

ביום **7.11.13** אף הגיע נאשם 1 בחצות הלילה לבית הקפה של אביו של מורד, שהוא צפוי להיעיד בבימ"ש למחמת היום בשעה 12:00 בצהרים בעניינם של הנאים ואיים עליו לבילגיא לעדות האמורה.

בנסיבות אלה, הורשע **נאשם 1** בשני אירועים אלימים, ה证实ים זה לזה, כלי שני מתלוננים, במסגרת הכה ותקף תוך שימושו בנשק קרב של קרסים ומוטות, ותוך גרים חבלות קשות לשני המתלוננים.

כמו כן הפר נאשם 1 את תנאי שחרורו, הטריד את אביו המתلون ערבעדותו בבימ"ש, וניסה להניאו ממtan עדות.

מרישומו הפלילי של **נאשם 1** עולה כי בעבר הרשעה קודמת בגין החזקת נשק, משנת 2004, בגין ריצה מסר בן 10 חודשים בפועל, וכן הרשעות נוספות קדומות- שהתיישנו.

זאת ועוד, ממשマー (**במ/3**) שהגיש נאשם 1, עולה כי זמן לשימוש לצורך פיטוריון מקום העבודה,อลם מתאריך המכתב, כמו גם מהמועד הנוכחי לו לישיבת השימוש בעניינו, עולה כי מדובר במועדים שעניינים בשנה טרם ביצוע העבירות בתיק הנוכחי, ועל כן אינם רלוונטיים לתיק הנוכחי (לא כל שkn לתיק המצורף).

נאשם 3, הורשע באירוע אלים אחד, בו הכה את המתلون קאב, תוך שימוש בנשק חם, ותוך גרים חבלות בגופו ובראשו.

מגילו רישומו הפלילי עולה כי עבר פליי מכביד, הכולל הרשעות קדומות רבות בעבירות מין, סמים, אלימות ורכוש בגין אף ריצה מסרים רבים וממושכים מאחורי סורג ובריח, ובכלל זה מסר בן 7 שנים בגין הרשעתו الأخيرة.

הנאים הודיעו במסגרת ההסדר הטיעון בשלבי ניהול התיק, בתום ישיבת ההוכחות الأخيرة, ולאחר דיונים רבים.

עם זאת, בנסיבות אלה יש לציין כי במהלך ניהול ההוכחות התגלו קשיים ראיתיים משמעותיים בתיק, כמו גם מחדלי חקירה חמורים מאוד, ועל כן יש מקום להקל בעונשם של הנאים לאור הodiumם אף בשלב זה- ובאופן משמעותי.

מן המקובל- וכוכח העבירות בהן הורשעו הנאים, חלקם באירועים האמורים, נסיבותיהם האישיות, והודאותם

במסגרת הסדר טיעון, כמו גם חומרת העבירות, והנזק שנגרם למתלווננים, מצאתי כי יש לכבד את הסדר הטיעון בעניינים בהיותו מאוזן וראוי בנסיבות אלה, ומקיים את עקרון ההלימה בהתאם **لتיקון 113 לחוק**.

בכל הנוגע לסוגיות הפייצוי- בבסיסו של רכיב זה מגולמים שיקולי ענישה דוגמת הגמול והרטעה. לפיכך נודעה חשיבותה זו בהשגת המצב לקדמותו (בחילוקו) והן בענישה בגין הנזק הפיזי והנפשי שנגרם לקורבן העבירה.

על חשיבותו של הפייצוי בהליך **פלילי** עמד בימ"ש המחויז בת"פ (ח) 159/01 **מדינת ישראל נגד פלוני** (לא פורסם, מיום 6.12.01) בשינויים המוחייבים לעניינו (שם דובר בעבירות מין) בקובלע -

"**ערים אנו ל��שי המעשי של אסיר לפצות את קורבנות הפשע. ואולם מדיניות הענישה הרואיה מחייבת קביעה אמota מידה שהו גורם מרთיע לכל עבריין. מבין גורמי הרטעה גם הידיעה כי הפגיעה יפיצה את הקורבן על פגיעתו. במקרה שבפנינו שום פייצוי כספי לא יוכל לפצות על הנזק שנגרם.... מובן כי בפסקת הפייצוי העונשי איננו מתימרים לפסק פיצוי המשקף את מלאה הנזק. למתלווננת שמורה הזכות לנקט בעניין זה בהליך אזרחי מתאים בבית המשפט המוסמך.**"

הגם שלא הוגש תסקרי קורבן, הרי שאין חולק בדבר הנזק הפיזי שנגרם למתלווננים בהתאם **לסעיף 40(א)(4) לחוק**, שאף הוכת במהלך שמיית הראיות בהתאם **לסעיף 40(א) לחוק**, לו נלווה מطبع הדברים מימד מסוים של עונחת נפש וסבל נפשי, שהיקפם לא הוכת.

לאור אמר, וחروف העובדה כי שמורה למתלווננים הזכות לחזור ולהיפרע על נזקייהם במלואם מהנאשמים במסגרת הליך אזרחי, אי אפשר לפוטרם במסגרת ההליך הפלילי ללא כלום, וכמידת פגיעתם- כך גובה הפייצוי היחסי שיש להטיל עליהם.

5.

לפיכך הריני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. מאסר בפועל בן 6 חודשים ושבועיים - בגיןו ימי מעצרו.

למען הסר ספק, על הנאשם לשחרר ממקום כלאו ביום 25.4.14.

ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לפחות 3 שנים מיום שחרורו - שלא עבר על העבירות בהן הורשע.

ג. פיצויו לכל אחד מהמתלווננים בסך 5,000 ₪ - שישולם עד יום 15.5.14.

כל שקיים פיקדון בתיק העיקרי או בתיק המ"ת בגיןו - יועבר בהסכמה הנאשם על חשבו הפייצוי באופן

מידי למתלונים (באופן שווה לכל אחד מהם, ויתרתו תשלום במידה הצורך עד המועד שנקבע).

נאשם 3

- א. מאסר בפועל בן 11 חודשים -. 20 ימים - בניכי ימי מעצרו - מיום 5.3.13 עד 25.2.14.
- ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא עבר על העברות בהן הורשע.
- ג. פיצוי למתלוון קאב בסך 5,000 ₪ - תשלום עד יום 15.5.14.

כל شكם פיקדוז בתיק העיקרי או בתיק המ"ת בגיןו - יועבר בהסכמה הנאשם על חשבונו הפיזוי באופן מידי למתלוון, ויתרתו תשלום עד המועד הקבוע.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ד, 24 אפריל 2014, במעמד הצדדים.